

har vi for en gangs skyld rigtig forsøgt at være pragmatiske og finde noget, der kunne samle et flertal herinde i Folketinget.

Så har vi forsøgt at lave et forslag til vedtagelse, som dog går i den rigtige retning, altså tager fat på en debat også med de andre lande om, hvordan man kan få de her sanktioner ophævet igen. Og så minsandten om ikke vi skal se, at Venstre har ét argument for at gå imod vores forslag og Venstre støtter ikke B 90, og at De Konservative har et andet argument for at gå imod vores forslag til vedtagelse, men støtter B 90. Altså det er jo en fuldstændig kaotisk situation.

Hvis der ikke er nogen, der begynder at sætte sig sammen for at finde ud af, hvordan vi får de her sanktioner ophævet, så bliver det jo slet ikke til noget. Derfor må jeg altså opfordre både Venstre og De Konservative til at lægge hovederne i blød endnu en gang for at komme med et realistisk bud på, hvordan vi får de her sanktioner ophævet, så Danmark i det mindste kan præsentere et bud, uanset om regeringen vil eller ej.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu skal jeg så prøve over for hr. Albrechtsen at forklare, at det hænger overordentlig godt sammen:

Jeg svarede fru Arnold, at Danmark skulle have sagt i den situation, før regeringen var dannet i Østrig: Vi holder øje med jer, vi minder om artikel 6 i Traktaten – den med demokrati og menneskerettigheder – og om de europæiske konventioner. Så kom regeringserklæringen fra Østrig, som sagde: Jamen det agter vi at respektere, vi kunne ikke drømme om at bryde det. Hvorefter man alligevel fastholder sanktionerne.

Dér er det, jeg siger: Det kan man ikke. Det bryder med alle anstændige retsprincipper at straffe folk for noget, de ikke har gjort, og som de siger de ikke vil gøre.

Så det hænger nydeligt sammen. Og når vi så har den opfattelse, at man krænker retsprincipperne, drejer det sig selvfølgelig om at få ophævet den krænkelse så hurtigt som muligt, uanset om alle andre vil være med til at ophæve den eller ej.

Derfor er svaret til hr. Thulesen Dahl, at Danmark kan da naturligvis godt sige, at vi finder, at det her var forkert, og derfor vil vi ikke være

med til det, og så ophæve det. Derfor mener jeg ikke, man skal gå rundt og spørge de andre, da det ikke er en EU-beslutning, men 14 lande, der hver for sig er kommet til at sejle i samme retning, fordi det er det, de har valgt.

Jeg er helt sikker på, at hvis ét land tager sig sammen til at sige: Dette her er galt i forhold til vores retsprincipper i Europa, så vil flere lande følge efter. Og derfor føler jeg ikke, at jeg skal rende rundt og spørge alle andre lande, om de vil være med til at ændre noget, der er forkert. Hvis vi mener, det er forkert, så skal vi ændre det.

Og så skal jeg gøre opmærksom på det næste punkt på dagsordenen. Hr. Thulesen Dahl har selv anmeldt et forslag til vedtagelse, der drejer sig om processen. Det er den proces, der dømmes af Det Udenrigspolitiske Nævn og nu af Folketinget med det forslag til vedtagelse, vi har været med til at fremsætte. Det er da det afgørende her.

Lad nu være med at rode tingene sammen, når man nu har to forskellige elementer i det. Det ene er processen, som hr. Thulesen Dahl selv har spurgt til. Det er den, der har været til forhandling nu. Næste punkt er sanktionerne. Her har jeg så løftet sløret for, hvordan vi stiller os til det. Det var meget venligt af os.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne understrege, for at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om det: Dansk Folkeparti er fuldstændig enig med hr. Per Stig Møller i, at Danmark naturligvis bør ophæve nogle sanktioner, som vi føler er absurde og aldrig burde have været indført, og at Danmarks enegang på det punkt helt givet vil trække en lang række andre lande med sig, som står i en lignende situation, men som har nogle skruller med hensyn til at være det første land.

Men sagen er bare, at hvis ikke nogen partier kan blive enige om at få gang i processen, er resultatet af det, hr. Per Stig Møller nu gør, at servere det for regeringen, så regeringen kan vælge at gøre fuldstændig, som den vil, selv definere, om man skal tage kontakt med samarbejdslandene om denne her aktion for at få sanktionerne ophævet eller lade være.

Man deponerer Danmarks handlekraft i statsministerens lomme på det her punkt, og det har altså vist sig én gang for meget at være en rigtig, rigtig dårlig idé.